

Reges Anglie.

Guilhelmus Conquerens 1. Rex Anglie filius Ducis Normandię

Guilhelmus 11. Rous Secundus Rex Anglie.

Hendricus 1. Rex Anglie 111. etc.

Stefanus Rex Anglie quareus etc.

Hendricus 11. Rex Anglie quintus.

Richardus 1. Rex Anglie sextus etc.

I. HIERO.

I. HIEROGRAPHIA REGVM ANGLICO- RVM DUPLEX.

Nutra difficilis. Posterior ante in luce posita. Nec obscurum est, quæ imago prioris est. Leonem per media tela ruere frequenter, quod Rex animosus respicit.

II. Hierographia simplex.

Scala in conspectu gestatoriâ est. Sunt & gradus. Per gradus autem, Rex inquit, velox esto: hoc enim dictum pura. Quid autem dictum, imò factum vult? inquires. Citius fieri, quod distinctè fit; quàm quod abruptè. Est quodam principium, medium, & finis in omnibus rebus, quæ si commisceas aut confundis; rem evertis; te; si non perdis; nequidquam fatigas: haud secus ac, qui ex scalarum gradibus, medios tollit; non ascensum aut descensum, sed ruinam struit.

III. Hierographia simplex.

Crista galeam ornari, Heroum ætate receptum fuisse ex Homero patet; expavit enim Astyanax, patris per Cancellos cassidis oscula. Nunc ornantur, si non gravantur tegmina etiam viatoria, & urbana. Hic pennas, natura volatiles, venti non dissipant, licet agitent: ut aristas, culmina ad voluptatem. Facit hoc ordo & unio. Si tanti ponderis unitas & plurium ordo est, in te levissima; quanti rere momenti erit in Repub. ? Hoc enim Rex sapientissimus colligi vult.

IV. Hierographia simplex.

Anchora est erecta, quæ jam parum differt à Cruce. Et hanc velle intelligi, nullo negotio capiet: qui leget attentè per ocium, Symbolum Regis. Per fatum enim voluntatem Dei, pietas intelligit: & Grammatici interpretantur Fatum: quod Deus ita fatus sit. In rebus desperatis, spem in Deo collocare reliquam, non tantùm pii, sed & prudentis viri est: toler enim divinum adesse, quando nullum apparet, humanis in rebus vel consiliis, auxilium. Quod Poëtas etiam non latet. Nam ubi actum est in Tragœdia, à Machina Deum adducunt, qui catastrophæ finiat.

V. Hierographia simplex.

Duæ anchoræ decussæ forma, quæ & crucis est, coruscantes centrum, pleno Sole, augustiores sunt, quam maritimæ. Diademati profectò, vel ornamento, vel præsidio sunt, quod aère pender, & sunt Regno tam præsidio, quàm ornamento. Qui enim dicit, Christo duce, hoc vel insigne, vel signum Christi Crucifixi vult. Tutum, inquam, se cum mari tum terra: hac jam una anchora, ex quo composita: & verè sacra, ex quo dolatæ duæ, ut ita loquar in salutiferum signum crucis,

Reges

VI. Hierographia simplex.

45. **H**Ecla in Hybernia, ut Ætna in Sicilia, Vesuvius in Campania quandoq; flammæ eructat, Ad Heclam suam Rex alludit; dùm faces virtutis regiæ attollit: veluti de speculo, & ita præluere popularibus virtute vult: ut præstat potestate. Felix profectò regnum; ubi non fortuna, sed virtus regnat.

VII. Hierographia simplex.

Longæva sit & pacis diurnæ indicium Palma; mortalium omnium sunt mortalia. Nec ab hac conditione vindicant, aut ausa fortiter; aut consultata sapienter: aut deniq; eventa fortunatè. Quod si rerum dominis, à sapientissimo Rege persuaderi posset; nã sibi melius, nò tantùm populo imperarent.

VIII. Hierographia simplex.

Sive casam istam, sive caveam mavis (quanti enim operis vel operæ fuerit, aut parietes addere: aut indere cancellos?) in Xysto potest exercitata esse, aut in carcere coacta Regis virtus. Principes Anglorum certè Henricum Regem suum, cum filio Eduardo, & fratre Richardo, Imperatore Romani Imperii designato, in carcerem conjecerunt: ex quo Eduardus feliciter elapsus, conjuratos fortiter vicit: & piè patrem cum patre liberavit.

IX. Hierographia simplex.

Anacharsis dixisse non minus lepidè, quàm verè fertur: leges hominũ, esse araneorum telæ perfimiles, quale stamen hinc cernis, cum sua trama, & licio. Nam ut eam facillè perumpant vespa, in qua muscæ hærent; ita legibus, veluti vinculis teneri cõstrictas leves animas: quas potentia & impudentia vel fraude vel vi non difficulter perumpat. Quod cui Regum, semel persuasum (huic videtur) is, nisi Deum legum vindicem metuat; ardentius & audientius ad scelus accingitur. Sed homines non ferunt dissolutam legibus potestatem: & Deus, ut differat, tandem coërcet, ac castigat.

X. Hierographia duplex.

1. Delphinus pæne ludit nobiscum. Trachilus illudit Crocodilo, ut lepidè Plinius commemorat. Hoc refero, quod horum alter, poterat adulatoris personam subire. Balæna magis Regem decet. Sed cui nec nos temerè illudimus: periculosa enim est navigantibus: neque nobiscum ludit: si enim dorso non evertit, navim, efflat imbrem; quo obruat ac mergat. Si non hoc est ludere nobiscum, cum ex gurgite in altum salit. Dicitur certè *Φαλλαινα* *ωρὸν ἔστι φῶς ἀλλεῖον*. Et cum in conspectum venit, piscatoribus fit prædæ. Planè, ut qui se adulatoribus patrandū dat, sive princeps, sive privatus. Sed ut istic major prædæ; ita plures habet, quos in sinu quandoq; gestat, assentatores.

2. Hic Symbolum impeditius est Hieroglypto. Nemo enim divinarit: utram statuatur altera superiorem: Sapientiam, an fortunã? Ex Hieroglypto apparet Regis sententia Statuit enim orbem fortunæ, supra orbem terrarũ. Sed Pace Regis dicam, nimis Regiè. Nam in regno Providentiæ, non est locus temeritati. Aliter multa eveniunt, quàm sapientia statuit. Nostra, fateor. Quam Divina, nego. Nec sapientia nostra superatur malignitate sortis. Fert enim si quid secus evenerit, qua ratione vincitur fortuna, patienter.

Reges

Reges Anglię

46

*Richardus ii. Rex Anglię Francię
et Hibernię xii.*

*Henricus iii. Rex Anglię Francię
et Hibernię xiii.*

*Henricus v. Rex Anglię Francię
et Hibernię xvi.*

*Eduardus vi. Rex Anglię Francię
et Hibernię xv.*

*Ednardus iii. Rex Anglię Francię
et Hibernię xvi.*

*Eduardus v Rex Anglię Francię
et Hibernię xvii*

XI. Hierographia simplex.

46. **S**erpens non serpens, sed in se spiris circumvolutus, animum variis curis Sexercitum, puta, significat. Dùm verò cœlum intuetur; animum, ut se & sua tueatur in Deum, qui cœlum habet, convertit. Ne efferatur rebus secundis, aut prematur adversis. Palma autem & laurus animum non cujusvis cingunt; sed aut benemeriti de Rep. aut imperantis. Quod autem cingunt; perfectionis est: quod simul; admirationis: quod deniq; ovali forma; ipectaculi & auræ popularis: est enim forma theatralis. Cum his omnibus mirè congruit inscriptio; videtur enim non à Rege sumta; sed Regi virtutis ergò data à Populo.

XII. Hierographia simplex.

Quod Symbolum loquitur; mussat Hieroglyphicon. Vides n. Aram, & Coronam, atq; inter hæc, Ensem pro utraq; strictum.

XIII. Hierographia simplex.

Henricus V. Angliæ Rex, Normandiam & Metropolitim provinciæ, Rotomagum bello cepit. Caroli Regis Galliæ filiam, ea lege duxit; ut si quæ esset, ex ea soboles, succederet avo materno in regnum Galliæ. Dura conditio expressa Gallis: si vera, quæ impressa collectaneis Drefferi. Historia enim non erat ad manum. Dubitandi causa est, quod aliena à Lege Salica. Hic exponendi ratio est, quod Aquila, veluti à Jove, cujus ales est, Henrico V. Corollam mordicus offerat, in spem alterius regni, aut ut ipsa loquitur, Imperii.

XIV. Hierographia simplex.

Manus Deo non est incorporeo. Potestas manu denotatur. Nec potest Deus aliter ab homine intelligi, quàm intellectu humano. De fide taceo. Hic manus altipotentis Dei, catena suspensum tenet mundum. Quod autem hic pingitur; simile quid abs Homero scribitur. Catena certè Juppiter Deos tenet devinctos, nec dicam suspensos: exprobrat enim & minitabundus quidem Junoni. Nec aliud vult Rex Poëtarum; quàm Rex Britannix. Causas enim secundarias ille obligat primæ ac Principi causæ; hic dicit nihil in Mundo evenire, sine Deo; ex quo ipsa Mundi machina, à Deo dependet.

XV. Hierographia simplex.

Hoc quodcunq; vides utrinq; tenuatum; Fulmen esse, credere cogor Sculptori. Et quod studio properandi, Cyclopes Vulcanus, ab imperfecto fulmine, & massa ad huc rudi ad arma Æneæ cogit, apud Virgilium; credo non invitus. Non credo Regem Angliæ integra pietate, usurpasse fulmen. Nec jus, nec fas est, homini mortali, invadere potestatem Dei immortalis. Et qui olim fulmen, non dico, Jovi eripere, sed æmulari tonantem voluit; is, is graves pœnas luit apud Inferos. Lege Virgilium, imò Symbolum. Expiabit aut obruet. Quis? Deus. Quem? Orbem terrarum. Quo? fulmine, igne. Hoc, n. & Philo ostendit; & Hipparchus docet; & nostra deniq; fides nobis fidem facit. Rex fortè non huc prospexit; sed Deo vindictam in hostes & æmulos permisit.

XVI. Hiero-

XVI. Hierographia simplex.

Edouardus III, Rex Anglorum Gallos memorabili prælio ad Cressiacum vicit. Omnia silentio involvit vetustas. Cecidère Gallorum XXX. millia, præter socios & belli duces. Rem tantam vix abs oblivione vindicant Annales. Et nostri Heroes, qui perpetuare nomen volunt, litteratos contemnunt. Absint querelæ, licet & in Rep. necessaria, Edouardi nomen, Ordo Periscelidis, incolume hætenus præstat. Nam in tripudio, fasciam Virginis Adamatæ solutam, ut fit & labentem, humo sustulit: ac collo circumdatam, torque quo vis pretiosorem habuit. Hæc illa est, quam hîc sculptam cernimus Ac ut liberaret ab opprobrio Amicam, malè illi precatur qui quid sinistri suspicaretur. Ego, ne diris obnoxius reddar, amorem vel castum, vel secretum patiar, Silentio præterire me nec Rex patitur, nec Hierographia finit: hoc esse initium & insigne Ordinis Britannici. At si quis Regum aut Reginarum mutarit ordinem vel aboleverit, ut in Gallia accidit; nonne periclitatur fama tanti Regis?

Reges Anglię.

*Richardus III. Rex Anglię Francię
et Hibernię XVIII.*

*Hendricus VII. Rex Anglię Francię
et Hibernię XVIII.*

*Hendricus VIII. Rex Anglię Francię et Hibernię
XX.*

*Bolonia Valesia Regina Anglię
Hendrici VIII. uxor.*

*Anna Regina Anglię Hendrici VIII
uxor, soror Guilhel. Duc: Churę*

XVII, Hiero-

XVII. Hierographia simplex.

47.

HÆc non est ancilla, licet succincta lumbos, at domina ni fallor, Prudentia. Nam prudentis est scelere animum purgare, imò Providentia: quis enim nostrum videt, quid serus vesper vehat? aut quis, si non providens salutis nostræ Deus, mundum ab immundo discreverit, ac separavit? Non nostri præsidii est mi Deus; sed tui subsidii. Non nostræ prudentiæ, sed tuæ providentiæ Non nostræ imbecillitatis, sed tuæ misericordiæ. Sunt igitur æterna: quæ Deus ex massa (redigentur hæc in ignem omnia) subducet, & emundata Mundo restituet, hoc longè eminentiori. Ara est: & in ara, flamma. Supra flammam gyatur Anguis, hac forma, forma æternitatis, ut nihil à me dictum; quod hic non pictum.

XIII. Hierographia simplex.

Non solum animans hoc rationis particeps, quod sibi Imperium vindicare in terris videtur, ex amans societatis; verum etiam expers rationis, ratio ad societatem, & simul vivendi necessitatem cogit. Nos ratione præditi, & ab omnibus destituti animantibus, à plerisque horum oppugnati, injuriis naturæ expositi, & ut hæc omnia superemus, morti, velut noxæ dediti; qua humanitate ad societatem cogimur, ea feritate, omne commercium abrumpimus: & non modò abs humanitate ad feritatem, civili concordia, ad discordiam, vita ad mortem fugimus; verum etiam odio consortium generis, in conditorem generis peccamus, ruimus, dicimus. Quod autem conditoris Majestas, omnem elidat oppositionem, non fulmine, quo potest, aut potestate, qua valet; at hoc ipso, quod est: in Magistratum, qui vices Dei gerit, iras condunt, & reliquum bilis evomunt. Miseri. Nunquam miseriarum, nunquam beatitudinis, nunquam conditionis humanæ ancipitis, mihi invenit; quin Deum vana licet, grati animi laude prosequar. Nam me liberavit, beavit, servavit denique utraq; fortuna, & quavis fortuna statuit superiorem. Hic si de Deo taceam, homo non sum. Est enim Deus qui pro nobis aut veterno laborantibus, aut ignavia consopitis vigilat magis, quam dux gregis, grus, cujus gratia, tam altè hæc repetita oratio. Grus, ut insomnem somnum suspendat, altera ungue saxum tollit. Nihil tritius vulgo. Christus saxum Ætæna gravius sustulit; dum ærumnas nostras tulit, & fontium insons luit peccata. Gruem cernis, super truncam arborem casu alicubi confidentem. Nec à me dissentis. Sed non eadem sententia, quæ aure Symbolum, mecum accipies. Non dormit, qui vigilat. Quanquam enim hæc continuatio sit præconii divini; sunt qui ad Vicarios Dei transferant. Cedo, per me, tu etiam transferas, licet. Non enim laxo frena procaci lingua in convicia; at reprimo, & ut ferocios equos constringo habenis. Cum nos stertimus; excubant; cum deliramus; sapiunt: cum nos dormimus, ut breviter finiam, vigilant. Abstineamus igitur maledictis; & ea inchoemus, quæ dicta & facta faciant, ad salutem Reip. & dignitatem Magistratus. Ut glomus generis solvitur ac dissipatur, ni duce incolumi; ita cum Majestate Regis, Regni salus coalescit: nec potest hæc, absq; illa, diu salva permanere.

XIX. Hierographia simplex.

I. Catarracta, præter vulgatum receptumq; usum, cancellatæ portarum fores sunt, catenis supra pendulæ, quas & unus, in re subita, dissolvat: cum tardiùs plures moliantur valvas. Hac elusus Annibal. Salapia est:

I 4

Carbo

Carbo ex Iulius Roma. ut videre est apud Livium & Appianum. Et videre usum & formam portæ catarractæ in dies est. Delectatum credibile est Henricum VIII. Angliæ Regem; non enim sine causa coronavit, quanquam non eò tantùm spectavit; sed, ut adversus subitam hostium impressionem, probavit haud dubiè, machinam pensilem; ita non in uno, vel re vel persona, verùm in alio atq; alio præsidio; salutem suam collocandam existimavit prudenter; Nam ut res humanæ perpetuo motu feruntur; ita nec satis firma, quibus illas moderamur; humana consilia sunt, Quid igitur animû despondeam, si hîc spe cado? Viri prudentis non est. Regem igitur, quem non minus prudentia decet, quàm potentia, capere aliud consilium, par est: & in re cita hoc probare, quod agile & dextrum, non impeditum. Nam sicubi opus est factò; diu opus non est consulto.

2. Rosas natura discriminavit; quod nemo nescit; Regum Angliæ aliquis, familias gentis regiæ coloribus Rosæ distinxit, Hæc naturæ æmulatio, successoribus capitalis extitit. Ita purpurati cum candidis semper certarunt, donec connubio coaliti sunt in eundem truncum, truncatis veluti stolonibus, ne Remp. in posterum turbarent, utriusq; familiæ omnibus. Hoc consilium Jovius laudat, & erat fortasse necessarium. Sed quantò salubrius erat, non excitare discordiam? quam atroci, licet sano curares consilio? Documento sit Regibus nostris, ne qua re excitent, sed quovis pacto fomentum discordiæ extinguant. Cæterum Rex Angliæ ad hoc consilium spectat, dum spectandam exhibet rutilantem, ut ipse loquitur, Rosam. Nam sine spinis, loquitur, id est, sine gentilibus, qui spinarum instar pupugissent Rosam coronatam, Regem inquam, cujus gestamen erat coronata Rosa.

XX. Hierographia simplex.

Hic Regiæ Angliæ tribuit, quod Galli Regiæ Galliæ. Refulget autem Sydus, intra circulum, quem Anguis in se revolutus facit, Micans Sydus, virtus Regiæ est celebris per orbem terrarum; quemadmodum illud toto suo orbe, qui æternitatis sit, diffusis radiis collucet. Dictum est de Hieroglypto. Dicamus de Symbolo. Boëtius supra fatum Providentiam statuit: sub fato fortunam, ut verè prudentiæ major sit fato; & castrorum vim, sapientiæ robur elidat. Nam licet in corpus illa quandoq; sæviant; animus, cujus fax est sapientia, lumen prudentia, liber fato; id est, nexu causarum, quas primum mobile causatur; non enim primo Mobili, at primo subjacet Motori, major & superior est fato; quoties sibi ipse constat, & non rapitur ab hac norma mentis. Ne quid faciam injustè; etiam si patiar infanda. Hoc animo, hac sententia, hoc decreto si fuit Regina; quo decet esse Princeps & Reges?

XXI. Hierographia simplex.

Panduram positam cernis: & audis, versa est in lacrymas. Audivisti autem, vel legisti Henricum VIII. Angliæ Regem plures duxisse uxores, quarum alias necavit, alias repudiavit. Inter has est Princeps Cliviæ Anna quæ repudiata & relegata à Marito, cum Pandura, quod lætitiæ signû est, lætitiæ, id est exultantis animi motum posuit. Quanquam enim non indignè fortunam suam miserata sit; fortunæ tamen injurias constanter tulit.

Regos